

SENMANARI POPULAR, HUMORISTICH Y LITERARI

DONARÀ UNA LLISSÓ CADA DISSAPTE

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Carrer de Fontanella, núm. 5, entressol, 1.ª; Barcelona.

Número solt 5 céntims. — Atrassats 10 céntims.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona: semestre, 2 ps. un any, 3 ps. — Fora: semestre, 2'50 ps. un any, 4 ps

— ¡Bartomeu, Bartomeu! ¿No serán pas romanos y aygua calenta tot los teus plans de regeneració?

Certamen

Lo MESTRE TITAS obra un concurs pera premiar el millor treball polítich ó militar que 's presenti, de tema lliure. Deurá poguer cabre en 10 ó 12 columnas de nostre senmanari. Tema é idioma son completament lliures, donant-e tan sols la preferencia al que estiga mellor escrit, mellor pensat y, sobre tot, que tinga més caracter popular.

Premis y condicions ab que deuen enviarse 'ls treballs, en lo número proxim.

Sent aixó un procediment que pot afavorir á la propaganda carlista y, sobre tot, als joves escriptors de nostre partit, esperém serà nostre *Concurs* molt concorregut y será la idea propagada per nostres suscriptors.

Parlém de Montjuich y dels anarquistas en la *Crónica* senmanal, que avuy deuría calificarse de *Crónica negra* ó *Crónica de sanch*.

Los fets tothom los sap. Dels presumptos criminals se 'ls arrancá la confessió d'un crim que existía ó no per medis que fan posá 'ls cabells de punta. Máquinas infernals que dislocavan els ossos de la cara, que arrancavan los llavis de las genivas; punxas de ferro entre las unglas y els dits, entre 'ls peus y las esparidnyas; *troles* de 6 y 7 horas seguidas, ab un butxí darrera que 'ls empeny ab una bayoneta; quatre y sis días de menjar salat y cohent y sense beurer, tenint devant magníficas botellas de Jerez; mans y peus segats baix la presió de cordas de guitarra; menjar y beurer los propis excrements... Y consta aixó no per cualsevol declaració dels interessats, no; la Real Academia de Medicina de Lóndres ho ha dit en document solemne y públich, després d'haver examinat á no pocas de las víctimas de la *democracia* liberal, y el mateix *Tribunal Suprem de Justicia* ho ha donat com inductable en son informe sobre aquests torments.

Y no fou Montjuich un fet aïslat. Quan lo crim del *Liceo*, s'aplicá ja 'l torment als anarquistas. A Sevilla s'han descobert, fa poch, procediments identichs. A Barcelona s'ha martiritat á pacífichs ciutadans ab igual crueltat.

Justicia liberal y procediments liberals del liberal temps que corrém...

**

Los carlistas protestém de tanta crueltat ab totas las forsas de nostre ánima. No som dels utopistas que condemnan la pena capital. La societat te dret á la vida, dret á la defensa y pot despenders en un moment dat de cualsevol individuo que atenti contra ella, del mateix modo que una ballena ab perfecte dret s'empassa un peix petit. Ho demana l'ordre, l'harmonía y l'equilibri del Univers. Volém que 's castigui 'l crim ahont se trovi, ja s'oculti baix lo mantell real, ja 'l cobreixin los pellingos de la miseria; y volém que 's castigui sens contemplació, ab tota la forsa del Codech y la Lley.

Pro, per lo mateix, volém que 's deixi en pau al ignoscent, que 's solti al que está baix l'amparo de la lley, que 's respecti lo dret que te tot ser ignoscent de viurer y gosar d'aquesta vida miserable. La única conducta de la justicia (?) lliberal, sos procediments barbres y criminals, aqueixa miserable iniquitat que ha comés á Montjuich y cent llochs mes, mereix la maledicció de tots los homes honrats y la condemniació eterna de la Historia. Los subjectes que tals procediments han aplicat, manat y tolerat, no més mereixen justicia seca y una escupinada de despreci. A uns y á altres, als procediments liberals y als que 'ls han aplicat, desprecia y condemna el Carlisme, al mateix temps que compadeix á las pobres é ignocentas víctimas de la justicia democrática.

**

Un altre día farém consideracions y traurém conseqüencias. Avuy notarém sols una cosa. Tots los espanyols verdaders (y entench que no hi ha més espanyols verdaders que 'ls republicans y els carlistas), tots los espanyols verdaders han protestat d'aquets barbres atentats; pro notém la diferencia.

Los republicans ho fan per ser contra la lley, contra el Codech penal, contra totas las disposiciones sancionadas pel Poder del Estat. Pro, com que defensen al mateix temps la lley de majorías, el día en que la meytat més un del Congrés votí el torment, será aixó cosa legal y tots los republicans aplaudirán aquests torments inicuos, per ser, llavors, una aplicació de son principi fonamental, la lley de majorías. Cosa semblant passá en la convenció republicana francesa en 1793.

Los carlins, may. Combatím los torments de Montjuich com á contraris á la naturalesa, á la lley natural, al dret inviolable de tot home. No hi ha, per nosaltres, majorías ni Parlaments que pujan l'legitimitat atentats tan miserables com aquests.

Considerin aixó 'ls republicans de bona fe; considerin las mateixas víctimas y tots los que podém serho en endevant: Los republicans condemnan los torments de Montjuich, pro en certas ocasions podrien defensarlos; los carlins aquí y á tot arreu, are y sempre los condemnan y els condemnarán.

¿Quin es lo sistema més democrátich?

— Tots los exministres re-republicans (menos en Pí y Margall) cobran cessantía d'una Monarquía que diuen aborrrir y en un temps en que confessan s'han de fer economías.

— La redacció d'un senmanari d'aquesta ciutat (en la qual hi entran varis sacerdots) s'ha negat á pagar passo de 500 pessetas á la Imprempta que 'ls servia. Abundan los comentaris sobre 'l puritanisme de certs catòlics.

— Barcelona fou la única ciutat que no secundá la protesta contra 'ls pressupostos. Días avans, lo President del Foment, senyor Rusinyol, havia rebut del Govern una gran creu, acompanyada d'una carta afectuosíssima de Donya Cristina.

— A Lorca un Rector s'ha apropiat 28,000 pessetas que son dels pobres. L'apofitit sacerdot es, de segú, partidari dels fets consumats y entusiasta de cert Cardenal. El robo aquest es ja una cosa constituída.

— En Morayta, l'impugnador de las escuelas religiosas y de la ensenyansa catòlica, te sos fills en una escola religiosa, pera que aprenguin doctrina catòlica. (Consultis en el Diccionari la paraula poca vergonya.)

AUN NO ASAMOS...

Que 'ls pressupostos d'en Villaverde son una solemne exaguellada, no hi ha dupte; que aquesta manera de presentar comptes no necessita un home de cap gros com el ministre actual d'Hisenda, sino que pot ferho un noy dels que estudian las cuatro reglas de l'Aritmética, es cosa ben sapiguda.

Pero, vamos, s'ha de ser just ab las cosas, y no deixarse impresionar per lo que digui en Pau ó en Pere.

Santo y bueno que á n'en Villaverde se li peguin cuatro tiros al cap, ó que se 'l arrossegui pe'ls carrers lligat á la quía d'un matxo. Que se li fassi un set al llombrigo, per exemple, ó que se li treguin els ulls d'en viu en viu; pero aixó que ho fassin els perjudicats, els que 's donguin per ofesos; jo no.

Jo no puch menos d'exclamar ab tota la forsa dels meus pulmons, y ab tot l'entusiasme d'un jove agrahit.

—¡Visca Villaverde!!!

Y la cosa es molt senzilla.

Jo só un estudiant, guapo, aplicat.... y pobre per anyadidura. Los drets d'exámens 'm costavan. si m'hagués examinat are pe 'l Juny, 60 duros; y calculin vostes si anyadeixo el 40 per 100 á tal quantitat, quantas molestias, y quants sabllassos havia de repartir per aquests mons de Deu per reunir 84 duros. ¡Adeu carrera y adeu ilusions!

Donchs, en Villaverde, com inspirat per la mateixa Providencia que inspirá 'ls Consejos al Cardenal Sancha, borra d'una plumada aqueix 40 per 100, y sense donarse 'n compte 'm regala la friolera de 24 duros.

Perque, senyors, jo m'examino pe 'l setembre, é hi guanyo per dos conceptes.

Per lo dels 24 duros.

Y perque sabia tant jo de las assignaturas del 1.º any de Dret, com en Polavieja de regionalisme.

Que no sab ab que 's menja.

Pero, algú 'm dirá:—Vosté no deu alegrarse ni entusiasmarse per aixó. Si 'ls pressupostos d'en Villaverde lo beneficien á vosté, en cambi arrencan la pell y las entranyas á 17 milions d'espanyols.... y no dich y pico, perque 'l pico son els que firman nóminas y 's fumen de la professó.

Pot ser es veritat; pero també ho es, y grossa, de que n'hi ha molts que ab l'escusa d'en Villaverde fan el caldo gros. Encara no regeixen ni siquiera son aprobats els tals pressupostos, y ja 'ls adroguers apujan els queviures.

¿Quant valia un paquet de sal? Deu céntims. ¿Y are? Quinze.—¿Quant costava un paquet de tapioca? Dos rals. ¿Y are? Xeixanta céntims.

¿Y á la Plassa? Es una barbaritat. A la Plassa ja no s'hi pot anar més que ab una pistola á la ma. Alló es un timo continuat, un atraco constant.

Y si aixó succeheix ara, ¿qué no será quan 'ls pressupostos d'en Villaverde sian un fet?

Nada, nada, no 's pot viure á Espanya. No hi ha més que tocá 'l dos d'un poble compost de trampas... y pillets.

Be deya aquell diputat francés que, pera colmo de inults al dirigirse á son enemich ab qui acabava de barallarse, li digué, alsantse de puntetas com qui s'esforsa en soltar l'ofensa mes grossa que pot un imaginarse:

—¡Ah, ah! ¿Sap lo que sembla vosté?. Un espanyol...!!!

Y si aixís pensan de nosaltres are que 'ns regenerém, ¿que dirán de nosaltres quan sápigam que.... en Polavieja es un conservador más?

Successos de Barcelona

No han tingut la importancia que se 'ls ha volgut donar. Tot s'ha conclós á trencar vidres y apedregar tramvías. Total un centenar de criaturas y una colla de trinxeraires que tenen son domicili á la presó y més coneguts de la policia que de sos pares.

Los polissoens y 'ls guardia-civils semblavan mes aviat uns zelosos guardadors dels manifestants que no uns dependents del Estat.

¡Pobra cabra! Si tant munyiu, aviat no raijará, llaminés.

Uns cobraban una pesseta y altres sis rals per trencar vidres. ¿Quí 'ls pagava?

Nosaltres no ho sabém de cert, pero ho sospitém.

Pero de tota aquesta farsa se 'n desprén una llissó tremenda y un gran avís.

Que 'l clero no deu olvidar perque es un síntoma fatal....

Després d'una mica de xerrameca s'aprobá el menstaje de la Corona.

Lo votaren tots los de l'olla.

Los senyors Bisbes senadors se deixaren convencer der rahons positivas.

Diu que hi hagué Nos catalá, que al veure la repantiansa del Arquebisbe de Sevilla, exclamá:—¿Encare no 'ns tractan prou bé? ¿poden donarnos més los catòlics més acérrims? Probable es que Don Carlos no 'ns tractés ab més quirinyo.—

Quedaren convensuts y votaren; vaya si votaren. Sols un canonge, pero canonge carlí, s'abstingué. ¡Que burro!

El senyor Rosinyol, president del Foment del Treball Nacional, passá á Madrid, no sé si per protestar dels pressupostos, del tractat ab Alemanya ó per agrahiment.

Lo que 's diu es que dos días antes d'empendrer lo viatge rebé una carta plena de ternura maternal, anunciantli la concessió d'una creu á que ja fa temps aspirava.

A Madrid ha fet molts visitas, molts dobladuras d'espinada. ¿Serán de protesta? ¿serán de gracias?

En cas de ser de protesta, diu que casi 's pot creure serían de fullero; s'entén, per lo trevall nacional.

Los actuals regeneradors hem de confessar que saben fer las cosas ab bombo y ab tot l'aparato que requereix un argument complicat.

L'ajuntament nou de Badalona, per donarse més pisto y á fi de que tota la ciutat veijés que tenian la cara bonica, lograren tancar algunas fábricas perque 'ls obrers presenciessin la maniobra. Volían soroll y ho lograren. Pero soroll de tiros ab acompanyament d'ays de dolor.

Tots los espanyols saben ja que 'l nou ajuntament no prengué possessió.

Resultat final:

Tres morts, una dotzena de ferits, y ¡viva 'l govern regenerador!

Fins fa poch, era prohibit el que en los teatros de las societats catòlicas es possessin en escena obras en que hi sortissin damas, baix el motiu de que 's prestava á immoralitats.

Mes el catolicisme modern que avuy manega las

cireras, creu tan moral el que surtin dames, que las autoritats eclesiàstiques han concedit el corresponent permís.

El *Centro Catòlic* del Patronat del Obrero, que en representació del inclit y piadós marquès de Comillas presideix lo senyor Satrústegui, es l'agraciat ab tal autorisació.

¡Viscan las faldillas!

Un pare, de la noble familia que fundá Sant Joseph de Calasanz, deixá un local de pertinenca de las Escuelas Pias de Valencia, perque dintre ell hi desbarressin las grans figuras d'aquest sigle, l'insigne Morayta y el virtuos Blasco Ibáñez, presidits per un Sant Cristo.

L'agrahiment es patrimoni dels grans homens, y tant bon punt s'ha presentat l'ocasió n'han donat provas.

Ab motiu d'uns suposats, ó no suposats, escándols de Pamplona, lo senyor Blasco Ibáñez ha cantat las glorias dels fills del gloriós Sant Joseph, gloria de nostra catòlica Espanya.

Demnant que s'expulsi als Escolapios d'Espanya.

Los conceptes expressats pels oradors del meeting revisionista celebrat en lo passat diumenge, son los mateixos que 's llensan per tot arreu, anant de viatge, en los cafés, en cassinos, en barberías; de tot tenen la culpa el jesuitisme, el clero, las ordres religiosas, es dir, l'Iglesia.

Y lo pitjor es que en cap de tots los esmentats puestos surt una veu de protesta contra semblants afirmacions.

¡A quin camí més escabrós nos han conduhit aquesta situacioneros! No voleu las institucions? donchs defenseulas, mes procureu defensarvos vosaltres primer.

Mes la gran desgracia és, y aquesta al pensarhi 'ns enrogeix las galtas, es que 'l día de la crema del *ros-toll*, els situacioneros s'escaparán, y pagarán la festa innocentas víctimas.

Pero Deu es Etern Jutje.

Els pressupostos del marquès del Pou Ros serán combatuts:

Per los contribuyents.

Per la farsanta minoria lliberal.

Per la idem republicana.

Per en Romero, que sembla ho fa de debó pel carinyo que sent per Silvela.

Pero al fi y al cap, ab lleugeras modificacions per enganyar al poble pagano, s'aprobarán.

Per ferlos efectius, ó sia cobrarlos, en Silvela diu que ho farà *¡já la fuerza!*

Coneixém la fanfarría d'aquest beneyt, y ens juguém una orella de na Virtudes á que no va á cobrarlos ell, já que no!

En Martínez Campos ha llensat igual bravata.

Aquest valent que á la forsa vol arrencar la pell del contribuyent, no ha de fer pó á ningú.

Es el general de la gran vayna, del ayguardent y puros de calé y que fuma en pipa; el vencedor, y per cert que los deixá estirats en terra, del pobre Farreu y l'infelís Carreras; el que en sa fulla de serveys conta victorias com la del Hostal de la Corda, del Baztán, del Zanjón, de Marrakesh y de Peralejo.

El que entre creus y pagas molt merescudas, ell sol es menja del pressupost la friolera de *cent cinquanta mil* pelas.

Aquestas potser sí las cobrará á la forsa, ó si nó... ¡corassonada enllá!

En los nous pressupostos hi figura un ingrés important que diu han de pagar los qui vulgan casarse perque 'l permís del pare siga válit. Es de vinticinch pelas per permís.

Aquest tribut será segurament aplaudit per los partidaris del amor lliure, ó siga 'ls que pretenen la destrucció de la familia.

¡Oh govern regenerador, apoyat per algunas mitras y capelos, com se coneix que vius amancebat!

Putiners regeneradors, ¡aixó s'en diu fomentar la moralitat? No, el verdader terme es "productor y fomentador de la prostitució".

Els sindichs dels gremis es reuniren lo passat dilluns y acordaren no pagar las novas contribucions.

Xerrameca s'en diu d'aixó; ¿y no heu de pagar! vaya si pagaréu; es dir, vosaltres no pagaréu, ja ho carregaréu als compradors.

Gremis de pá sucát ab oli y encare no hi arriban, puig palpablement demostraren ab la qüestió del gas, que ni ab aygua de mar podían sucarlo.

Cridant el governador uns quants sindichs y ensenyantlos el bastó... acabada la resistencia.

Mostreuse homes, ara.

PINTURAS

Tinch un album de pinturas y figuras qu'es lo més curiós del mon; al primer full hi han paissatjes, ab salvatjes qu'están buscant una *font*.

Al segón ja l'han trovada, amagada dessota d'un esbarser, y frenétichs s'hi morrejan y rebejan, disfrutant goig falaguer.

Al tercer cambia l'escena, de tal mena que sempre 'm fa esgarriñar; els salvatjes, revolcantse y estirantse, gemegan sense parar.

Propet d'eils, una *cotorra*, ab patxorra, rihent se 'ls está mirant com de sa pega renegan y gemegan mentres van agonitzant.

De tot aixó, sé l'istoria, de memoria, que si volen contaré; puig puch, á més de contalshi, ensenyalshi l'album meu, si tant convé.

En lo quart full, las *pinturas* y figuras diferenta forma han pres; ja no s'hi veuhen *paissatjes*, ni *salvatjes*, *cotorras*, *fonts* ni *esbarsés*.

Sols hi regna la disbauxa; sembla Xauxa, puig ja tothom fa 'l que vol; roban, els més, ab desfici, per ofici, y els altres... de panxa al sol.

Al quint tot son traidorias; tot falsias; miserias, crims, desenganys; tot aixó ho *disfruta* un poble qu'era noble y ha degradat en pochs anys.

Girem fulls y amunt las atxas; aquets fatxas que ara tots vostés veurán son la gent de mala vida, qu'envilida nostra Espanya van deixant.

Aquí tenen la pandilla, ó quadrilla, dels lladregots més ruíns; ¿d'hont tragneren sa fortuna? de la lluna...; se l'han fet fent de butxins...

Aquets dos ja no existeixen; ¿no 'ls coneixen? *monstre y lloro* varen sé; (que 's remullin la *tunyina*, ¡recristinal en *Trampas* y el del *Tupé*)

Son els quatre que pactaren y juraren desmembrar á la nació, y tirarla ab foll cinisme al abisme per aguantar... tot *alló*...

Aquets y tots els de l'olla, son la colla de salvatjes que'ls he dit; han sacrificat á Espanya, folls de sanya, y després l'han envilit.

No 'ls hi faltarà fort cástich; prest, ab fástich, amarrats me 'ls miraré, y faré com la *cotorra*: ab patxorra dels seus crits jo 'm burlaré.

¿Qué 'ls semblan las tals figuras y *pinturas*? ¿que tal; no 'ls han agradat? Si més clá ho vol algún ase, tinch la casa al carré... de la vritat.

Del tomo I de las *Obras de Antonio Aparisi y Guizarro*, aprobadas per la autoritat eclesiàstica.

Un cura liberal, breviario en mano, váse al infierno, alborotando el mundo. ¡No te asombres, oh pueblo soberano! Que en esta desdichada criatura, ó sobra el liberal, ó sobra el cura!

BIBLIOGRAFIA

EL CISMA FUTURO FALSO Y EL VERDADERO CISMA PRESENTE. Defensa de la campaña de *El Urbión*. Réplica al P. Corbató, por D. S. Pey-Ordeix, Pbro.—20 ctms. á tots los kioscos y al carrer de Girona, 76, impremta.

Contestant á *La Campaña de "El Urbión"*, del P. Corbató, ha escrit en Pey-Ordeix aquest voluminós folleto pera vindicar la conducta del seu periódich. Com tots los escrits que surten á *El Urbión*, es mansísim en la forma, violentísim y radical en el fondo. No volem judicar aqueix treball, menos tenint de parlar d'aixó dintre pochs días, pera contestar al article del número passat, suscrit pel P. Corbató.

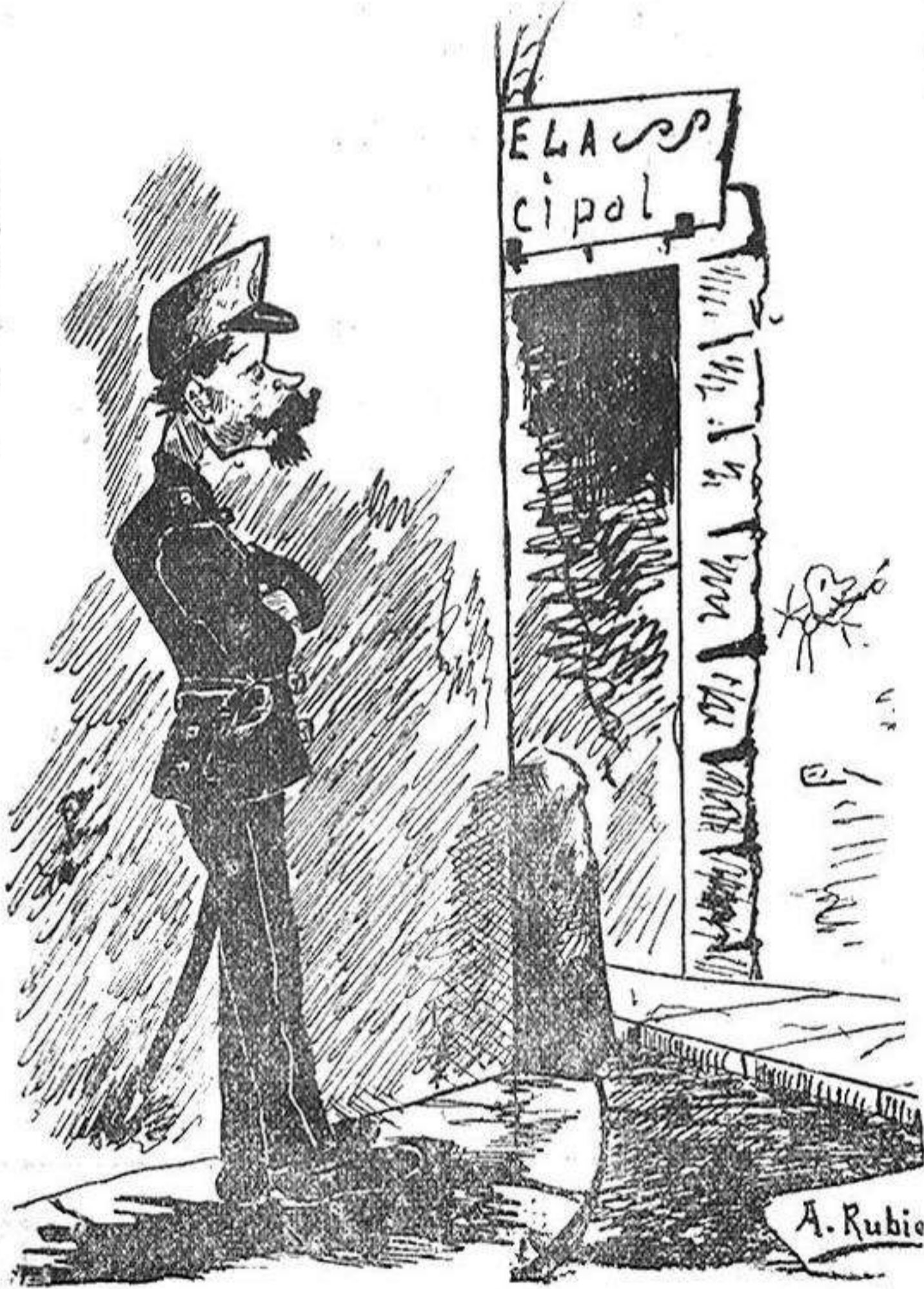
Per avuy bastará donar una idea de sas doctrinas, sense ficarnos en *dibuixos*.

Diu en Pey-Ordeix que tot catòlich, guiat per la sola rahó recta é ilustrada, pot judicar als Bisbes y al Papa, hasta en qüestions de fe; que las excomunicions inmerescudas cauhen sobre el que las tira; que si tenim Bisbes no tenim Episcopat; que tots los Sants las han cantadas claras al Papa y als demés Bisbes; y sobre tot, que estém en ple cisma, el clero alt d'una part, y el clero baix ab lo poble d'un altra.

L'estil es massa metafísich, *huele á sacristia*, resultant en alguns punts ininteligible pels que no s'hagin foradat alguns pantalons pels bauchs de las aulas. No obstant, conté datos tant curiosos, hi há veritats tant granadas, es tant hermosament radical, que sempre será llegit ab interés (y ab certa prevenció), molt més en aquest temps miserable en que Primats y Bisbes apoyan á sistemas condempnats y abrassan als Grans Orients de la Mason... espanya.

Com que parlarém un altre día sobre aixó (pera que 'l P. Corbató nos posi en clar alguns dubtes, y alguns altres en Pey-Ordeix), fem punt aquí.

D'ACTUALITAT

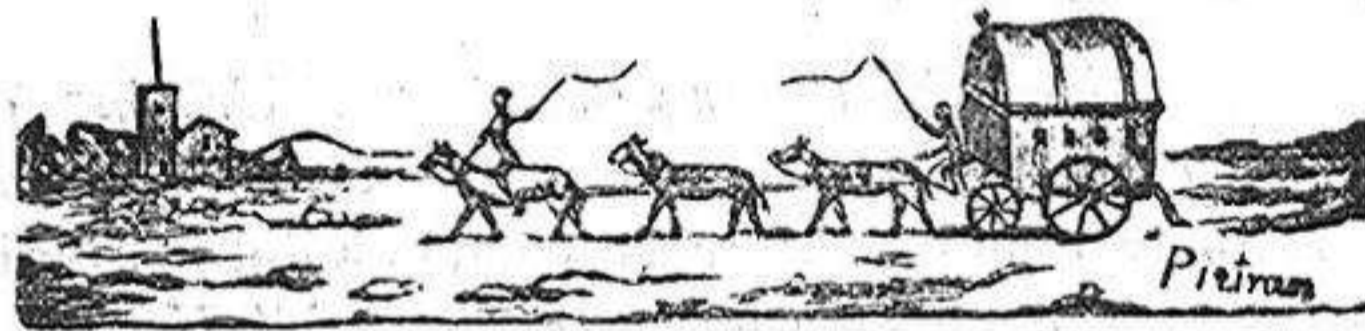

—¡Me caso en ronda! Si cojo estos chicos me los como... ¡Qué pedradas, rediós, qué pedradas!

ACLARACIÓ

Al número de la senmana passada, després de parlar de certas calumnias contra 'l Sr. Bosque, deyam que "aplaudiam de tot cor la desautorisació." Consti que 'ns referiam á la desautorisació de *El Cardenal San cha y otros excesos*, no á la desautorisació del Sr. Bosque, el cual ni ha estat desautorisat, ni el que 'l calumniá te cap autoritat dintre 'l partit carlista.

La confessió ha resultat d'haver suprimit un párrafo del article y de no haver pensat, després, à lligar los caps.—VALCARLOS.

CARTAS DE FORA

Manresa, Juliol, 1899.

Sr. Director de LO MESTRE TITAS.

Molt aymat senyor Mestre: Ja haurá vist lo suelto que publica *La Nació Catalana* en son últim nombre, y en lo qual posa en boca d'un capellá d'aquí Manresa, las següents paraulas: "Ha fet més en Castelar ab sa vida política y diplomática, que no Jesucrist ab sa mort y passió". Com á verdader aymant de la tradició catalana, y per lo tant com á católich, protesto del dit suelto, no perque trovi mal lo criticar á un capellá, si fos veritat hagués dit aquest las paraulas que li atribueixen, sino perque no es veritat, es una calumnia. Y sinó, retém á la *Nació* á que estampí ab lletras com las del primer cartell el nom d'aquest capellá. Si realment existís un capellá que digués tals barrabassadas, no sols mereixeria aixó, sino que li busquessin una celda en Sant Boy. Pero no ho farà, perque no hi ha tal capellá. Los sectaris son aixís, en son desitj de ridiculisar al clero, buscan continuament algo pera saciar son apetit, y si no ho trovan ho inventan, com ha fet *La Nació Catalana*. Ili ha qui assegura que la *Nació* es orga oficial d'una logia separatista. No afirmaré jo siga veritat aixó, pero si que, si no ho es, mereix serho.

Traslado las precedents ratllas als protectors que

la *Nació* compta aquí en Manresa, los quals no hi ha dubte s'enfadarian si 'ls diguessin no son católichs, pero en cambi no tenen cap reparo (tal volta inconscientment) en propagar un periódich que no té res de cristiá ni de catalanista, en lo bon sentit de la paraula.

Mani y disposi de son affm. y s. s.,
UN DE LA "LLIGA REGIONAL".

Manresa, 3 de Juliol 1899.

Molt aymat y respectable senyor Mestre: Corresponent á las provas d'afecte que havia mostrat en vida á la santa causa que defensém y á sos amichs y companys d'armas d'aquesta ciutat, tenia grans simpatias, no sols ab los correligionaris, si que també ab sos enemichs polítichs, lo Excm. y fidelíssim capitá general del exércit carlista en Catalunya don Manel Tristany.

Al saberse á Manresa, la trista nova de sa mort, la junta del Círcol Tradicionalista trevallá ab gran activitat pera ferli uns solemníssims funerals (com se mereixia). A tal efecte se repartiren unas elegants esquelas en las que s'anunciavan los mentats funerals per lo dissapte, en qual dia s'endolá l'iglesia de Sant Francisco, en la que 's tenian de celebrá 'ls funerals.

A las cinch del mati, en la Santa Iglesia Basílica de la Seu comensaren, en sufragi del ánima de tant piadós general, un nombre de missas fins á las dotze, cada mitja hora.

A las deu tingué lloch lo solemne funeral, en el que hi hagué tan gran assistencia que era difícil poder dar un pas. Ocupavan lo dol dos rengles de Rvnts. sacerdots, seguint després la Junta del Círcol y la de districte, grans representacions dels pobles comarcans en particular y numerós y honrat publich en general; lo temple presentava un aspecte conmovedor, l'altar major estava tapat ab uns richs domasos negres y destacantse al mitj de l'iglesia un gran túmul; en l'ofertori 's repartiren bonicas estampas ab l'oració alusiva.

Lo cant corregué á cárrech de las Rvndas. Mares de Nostra Senyora y Ensenyansa.
D. E. P.

Diumenge tindrà lloch en lo Teatre Conservatori un gran meeting en el que assistirán representants de tots els gremis á fi de protestar dels grans impostos; en dit meeting se dictará una enérgica protesta en la que s'estimulará la resistencia al pago.

Disposi de son deixeble.—LO TRABUCAIRE.

Vilanova y Geltrú, 1 Juliol, 1899

L'Aucell, Mestre estimat, li manifesta qu'hem celebrat solemnes funerals, (¡Recristina! are hi caich que aixó molesta á un p ssetero amich dels lliberals!)

Donchs, si; en la vigilia de Sant Pere honrarem la memoria d'en Tristany, pregant per son descans ab fé sincera, ja que fou adalit d'aquells d'antany.

Els clergues, amatents, tampoch faltaren, presentantli de cor l'última ofrena, y els sensats geltrunenchs molt bé 's portaren sens p'sarhi reparos de cap mena.

Mes un sant de cartró, un ex-carlista, qu'es aquell pessetero qu'he citat, catalanista é integro'.. alfonsista, volgué la llebra alsar sens resultat.

Ab la cúa entre camas, cara motxa, y com'la fulla al arbre tremolant, restá sens traspasar v. lenta trotxa que un nostre amich ab brill li aná formant.

Ab arguments de pa sucát ab oli volia 'l pessetero defensarse, quedant destarolat, com carquinyoli per las dents d'un baylet sol empassarse.

En son peçat portá la penitencia, puig allí demostrá palpablement que 'l pessetero es home sens conciencia que sols al interés sab dir amén...

Després dels funerals, vers al Desterro s'enviá sentit pesam sens tardansa, fent vots pera que prompte, un bras de ferro realisi ja en feis nostra esperansa.

De tot cor felicito als bons patricis que batallant van sempre y sens desdi; mes an els pesseteros, forts desficiis els causarà

L'AUCCELL VILANOVI.

Sabadell 1 Juliol 1899.

Respectable Mestre: Lo passat dia de S. Pere celebrá l' Academia de eixa ciutat la tau poética com popular festa de la doctrina estrenantse al mateix temps lo nou local Su-

curial de l'Academia Católica, Escolas obreras, Esbarjo Dominical de S. Joseph. A las 4 de la tarde arribaren á la Sucursal los noys que han asistit á la Catequística (995) acompanyats de la orquesta *Fatchendas* y del Coro de la *Inmaculada* sent saludats ab una forta tronada. El local estava plé de bat á bat y es feya imposible l'entrada al mateix puig que fins los passillos eran plens de personas. Altre tan podria dirde la Presidencia ahont si trobaban las principals autoritats eclesiásticas y civils acompanyadas de representacions de todas las societats católicas. També assistiren varios periodistas entre ells recordém en Ribot y Serra per la *Revista de Sabadell*, Sr. Lladó y Figueras per lo *Diari Catalan*, Sr. Costa y Deu (J) per lo *Teatro Católich*, Sr. Carreras Puig per la *Vanguardia*. Comensá la festa ab la benedicció del local per lo Rvnt. Cura Párroco de Sant Félix. Acte seguit, baix l'esperta batuta del mestre Artigas lo coro cantá *L'Emigrant* que fou molt aplaudit. Lo Rvnt. Conciliari llegí un discurs titulat *Nostre Sucursal* y al moment l' orquesta acompanyá lo coro cantanse admirablement *La Gent de l'any vuyt* entre los aplausos de la concurrencia que tributaba al insigne propagandista católich que acababa de dirigins sa paraula. També es digne de menció lo discurs del Sr. Prefecte General de la Catequística que fou calurosament aplaudit.

Molt m'estendria pro temo molestarlo y per lo tant me repeteixo son mes humil deixeble q. s. m. b.

L'AUCCELL SABADELLÉS

QUADRO NUMÉRICH

. . .
. . .
. . .
. . .

Substituhir los punts per números que sumats horizontal y verticalment donguin 16.—J. F.

GEROGLÍFICH COMPRIMIT

NE RA
MA

LOGOGRIFO NUMÉRICH

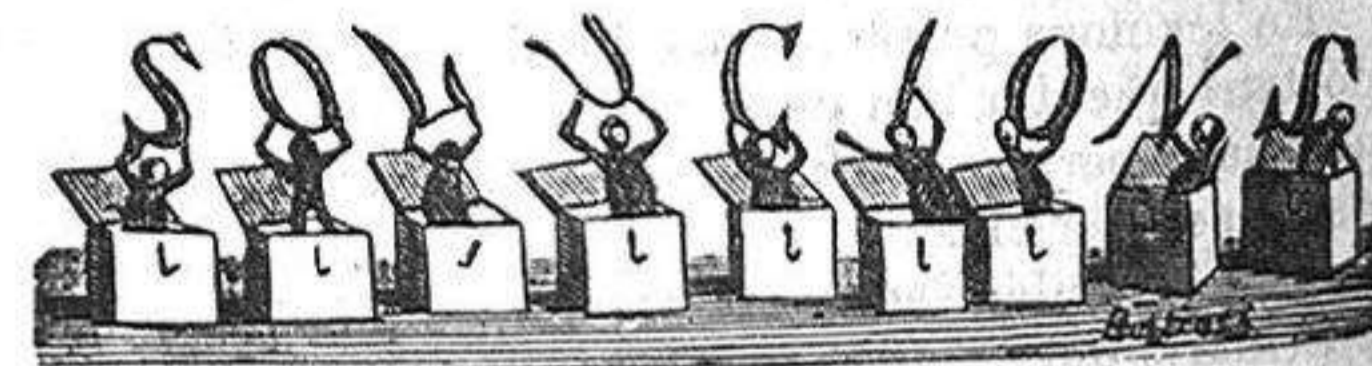
1
4 3 7
3 3 6 5 6
1 2 3 4 5 6 7
7 5 5 1 2
6 5 7
7

1.ª ratlla, vocal; 2.ª, part d'aucell; 3.ª, flor; 4.ª, nom de dona; 5.ª, adverbi; 6.ª, peçat; 7.ª, vocal.

GEROGLIFICH

I BON KRL
IX:
ERIBO
NCRITIA

J. VITATÁ.

Xarada.—Domino.

Logogrifo numérich.—RUPERTO
TORERO
TURRÓ
TORO
TER
RE
P

Geroglífich comprimit.—Pinsans.

Establiment Tipogrífich, Casanova, 13; Barcelona.